

1. Järvisuo, Kempele

Keinonsuon ja Marjasuon (etenkin eteläpuoliskon) tapaan Järvisuon merkittävimmät piirteet luontoarvojen kannalta liittyvät suosuknessioon ja suomorfologiaan. Uhanalaisista kasvilajeista *Rhynchospora fusca* havaittiin Kempeleen aapasuosuknessiosarjalla vain täällä (tosin muiden soiden inventointiajankohta oli varsin varhainen, kesäkuun alku, mikä tuo epävarmuutta noiden soiden lajilöytöihin). Kolmanneksi Järvisuon ympäristössä kulminoituu näiden Kempeleen soiden monenlainen käyttömerkitys Juurussuon seudun ihmisille. (1) Järvisuo edustaa paikallisessa Keinonsuon-Marjasuon eteläpuoliskon-Järvisuon suosuknession osassa pisimmälle kehittyntä aapasuokehitystasetta (mahdollisesti paikallisesti CR-luokkaan rinnastettav), koska jänteisyys on täällä pisimmälle kehittyntä ja rimpi-jännetopografian alue on selkeä ja huomattavan kokoinen. Rimpi-jännetopografian alue on täällä myös maisemallisesti erittäin edustava (länsireunan hiekkakankaan suunnasta katsottuna ja lähellä järveä). (2) Aapasuo-osan keskusaltaassa melko lähellä Mourunkijärveä on monessa kohtaa länsireunan kangasmaata vasten aloja mesotrofista *Rhynchospora fusca* ruopparimpinevaa. *Rhynchospora fusca* -valtaiset pienehköt alat ovat täällä nimenomaan tyypillistä rimpinevaa, ei aroa, ja esiintyvät edustavassa aapasuomaisemassa, jonne Mourunkijärven ranta taustalla näkyy. – (3) Järvisuohon liittyvät lisäksi Mourunkijärven luonnontilaiset suorannat, siisti uimaranta ja lounaisosan pienet, mutkittävät jäkälikködyynimaisemat suolla. Mourunkijärven ympäristössä näkee yleisesti silloin tällöin ihmisiä tienvarsissa, uimarannalla, joskus leiriytyvässä ja ulkoilemassa reunojen hiekkakankailla, myös hevosharrastuksen parissa.

Kokonaisuutena Järvisuo on keidasaapasuo, jonka keidasosa (rahkakeidas täsmälleen keskellä suota) ei ole niin hyvin kehittynyt eikä niin puhtaasti ombrotrofinen kuin ilmakehältä olettaisi. Muilta kuin keskusaltaan osalta suon morfologia onkin hyvin yksitoikkoinen, välipintavaltainen, osin rahkoittunut, selkeitä juotteja ei juuri esiinny jne.

Järvisuon pohjoisreunalla on osittain ojia suon laidassa, osittain ojittamatonta. Itäreuna on ojitettu. Maantie halkaisee itäosan, ja itäisin pienehkö suon osa tien itäpuolella on kokonaan ojien vallassa. Ojittamattomalla osalla, tien länsipuolellakin saattaa väli- ja mätäspintaisilla alueilla paikoin näkyä aivan lievää kuivahtamisen vaikutusta, vaikka ei ole syytä lähteäkään arvailemaan runsaan rahkoittumisen mahdollista kuivatusperäistä syytä. Aapasuon keskusallas pääosin hyvin edustavassa kunnossa, kaukana ojista (LT 3).